

مطالعه تطبیقی تدابیر واکنشی و پیشگیری از جرم قاچاق کالا در حقوق ایران و آمریکا

سامان سعیدی^۱

چکیده

پژوهش پیش رو با عنوان مطالعه تطبیقی تدابیر واکنشی و پیشگیری از جرم قاچاق کالا در حقوق جمهوری اسلامی ایران و ایالات متحده آمریکا می باشد چرا که زمانی که در انجام یک کار به مشکل برمی خوریم باید راه حلی ارائه کنیم که بتوانیم از این وضعیت خارج شویم و صرف خارج شدن از وضعیت کفایت نمی کند بلکه راه حل باید آینده را هم در برگیرد. در نتیجه باید راه های علمی و با برنامه دقیق انجام شود تا ثمربخش باشد و راه هایی که با مطالعه تحقیق تفحص باشد راه مقابله با هر جرم مجازات نیست. به جای اینکه دنبال مجازات مجرم باشیم به دنبال علت جرم باشیم چرا این شخص جرم را انجام می دهد و در چه وضعیتی قرار گرفته که این جرم را مرتکب شده است؟ زمینه های وقوع این جرم چه چیزی بوده است. در این مقاله عوامل موثر بر قاچاق کالا و راه های مبارزه و همچنین سیاست های کیفری با کیفرزدایی و جرم زدایی در مورد این جرم بررسی کرده و در ادامه رویه معمول در مورد پرونده قاچاق کالا در مراجع تعزیرات حکومتی خواهیم پرداخت.

واژگان کلیدی: جرم قاچاق، قاچاق کالا، ایران، آمریکا

پریال جامع علوم انسانی

مقدمه

عوامل موثر در پیدایش جرم قاچاق، را می‌توان عواملی نظیر تأثیر و تأثر فشارهای فردی، مانند عدم انگیزه برای اشتغال، تبلی موقعيت بومی و محرومیت‌ها، عدم وجود مشاغل مرزی و نیز عامل بسیار موثر فقر و دیگر محرومیت‌های محیطی و فردی برشمرد. مرزهای وسیع آبی و زمینی و نیز وجود جزایر متعدد طبیعی و همچو ای با کشورهای متعدد و مساعد برای قاچاق و فقر منابع طبیعی و عدم امکان اشتغال ساکنین اینگونه نقاط کشور و همچنین بندرگاه‌ها و اسلکله‌های غیرمجاز به وضوح باعث تشديد حجم ورود اجناس قاچاق می‌گردد. بشر در قلمرو مبارزه با جرم قاچاق و کنترل آن نظیر سایر زمینه‌ها نیازمند اندیشیدن و کشف راه‌های علمی و عملی مقابله با آن است. از سوی دیگر تامین ابعاد مختلف امنیت از وظایف عمده دولت است باتوجه به اینکه سال‌هاست از مبارزه با قاچاق کالا در کشور می‌گذرد اما هنوز قاچاق کالا مانند سابق ادامه دارد. چیزی که قطعاً مشخص است این است که برخورد سختگیرانه و مجازات‌های شدید نتوانسته جلوی قاچاق کالا را بگیرد کما اینکه اعدام‌های فراوان در مورد جرائم قاچاق مواد مخدر نیز نه تنها جلوی ورود مواد مخدر به کشور را نگرفت بلکه باعث قدرتمندتر شدن مافیای قاچاق و اتهام سازمان‌های حقوق بشری به جمهوری اسلامی ایران در رابطه با اعمال مجازات‌های سنگین گردیده است. بنابراین در صورتی که در مورد قاچاق مواد مخدر این راه حل منجر به حل مسئله نگردیده است مسلمان در مورد قاچاق کالا نیز راه حل مسئله مجازات‌های سنگین نمی‌باشد بلکه برای ریشه کن شدن این جرم اقتصادی باید با تغییر سیاست جنایی و ۱۵. نهایتاً بطور اصولی علت وجودی جرم را از بین برد. علت وجودی پدیده قاچاق کسب درآمد برای مافیای قاچاق می‌باشد و به هر اندازه که برخورد با این مسئله شدیدتر شود تنها قاچاقچیان خرده پا از گردانه رقابت حذف می‌شوند.

عوامل موثر بر قاچاق کالا

در گفتار اول عوامل موثر بر قاچاق کالا که می‌توان از قبیل تقاضا برای کالای خارجی، اسلکله‌های غیرمجاز، قبضه نمودن بازار، تورم، انحصارگری، بروکراسی اداری، وضعیت اقتصادی کشورهای همسایه و غیره را بطور مفصل توضیح خواهیم داد.

۱- تقاضا برای کالای خارجی

متأسفانه ولع آن در کشور ما سابقه‌ای دیرینه دارد. البته این امر ناشی از عوامل فرهنگی و تا حدودی هم مربوط به کیفیت کالای تولید داخل است که گاهی در رقابت با کالای خارجی ناموفق بوده و نتوانسته است رضایت مصرف کنندگان داخلی را جلب نماید. ضمن اینکه برخی از کالاهای به دلیل تکنولوژی پیشرفته و یا

سیاست‌های مالی و اقتصادی به دلیل مقرنون به صرفه نبودن در داخل تولید نمی‌شود و به دلیل گران قیمت بودن در داخل و تفاوت قیمت خارجی آن انگیزه برای قاچاق آن کالاهای تشدید می‌شود (علی‌آبادی، ۱۳۶۸: ۵۸).

۲- وجود اسکله‌های غیرمجاز که مبادرت به تخلیه کالا می‌نمایند

بنابر روایتی بیش از ۱۲۰ اسکله غیرمجاز فعلاً در آب‌های جنوبی ایران وجود دارد که البته تلاش‌هایی برای ساماندهی آنها صورت گرفته است. این اسکله‌ها بیشترشان قدیمی و فاقد تأسیسات بندری هستند و گمرک یا نیروی انتظامی در آن مستقر نشده است.

۳- دمپینگ^۱

یکی از سیاست‌های بین‌المللی برای قبضه نمودن بازار تجارت داخلی کشورها فروش کالای خارجی به قیمت نازل‌تر است. برای نمونه کشور چین مدتی است این سیاست را در برخی از کشورهای دنیا اعمال نموده و باعث رکود و حتی ورشکستگی برخی از کارخانجات داخلی آن کشورها هم شده است. کالای چینی که کیفیت پایینی هم دارد با قیمت‌هایی که حتی یک چهارم قیمت تولید داخلی است. انگیزه فراوانی هم برای قاچاقچیان کالا و هم برای مصرف کنندگان داخلی ایجاد نموده است. بنحویکه امروزه مشاهده می‌کنیم بسیاری از کالاهای مصرفی داخلی ساخت کشور چین است. البته موضوع دمپینگ فقط منحصر به این کشور نبوده و می‌تواند در مورد دیگر کشورها نیز مصدق داشته باشد.

۴- تورم و گرانی

هر حرکت سیاسی و اقتصادی چه منشأ داخلی داشته باشد چه خارجی بر نرخ کالا و خدمات غیرمنطقی اثر خود را می‌گذارد، مانند غیرمنطقی بودن نرخ سود تسهیلات بانکی، قیمت تمام شده کالا و دستمزد کارگران و امثال آنکه بودن نرخ سود تسهیلات بانکی، قیمت تمام شده کالا و دستمزد کارگران و امثال آنکه همین عوامل باعث می‌شود افراد به خصوص اشخاص حقوقی که در زمینه تجارت و سرمایه‌گذاری فعال هستند به جای فعالیت‌های تولیدی و تأسیس کارخانجات لازم بیشتر به امر صادرات و واردات و نیز گاهی از طریق غیرقانونی (قاچاق) روی آورند.

¹ DAMPING

۵- سوبسید (یارانه)

باتوجه به اینکه دولتها در ایران همواره به حمایت از اقشار آسیب‌پذیر تأکید داشته‌اند و در مورد کالاهای اساسی، آزادسازی قیمت‌ها را به صرفه و صلاح قشر عظیمی از ملت نمی‌بینند در برخی از این کالاهای سوبسید (یارانه) تعیین کرده یا آنها را به صورت سهمیه‌بندی (کوپنی) به مردم تحويل می‌دهند. مانند بنزین، نفت، شکر، آرد و امثال آن. همین عامل باعث رونق قاچاق این کالاهای شده و بازار سیاه برای خرید و فروش آن پدید می‌آورد. اقدامی که اخیراً در مورد بنزین صورت گرفت (افزایش قیمت و سهمیه‌بندی) باعث گردید قاچاق بنزین، که زمانی به دلیل نازل بودن قیمت آن و فراوانی توزیع آن به کشورهای همسایه قاچاق می‌شد، صورت معکوس یافته و امروزه از کشورهای همسایه به ایران قاچاق می‌شود. البته در هر دو صورت جرم قاچاق چه به صورت واردات غیرقانونی و چه به صورت صادرات غیرقانونی در مورد بنزین اتفاق افتاده و تنها صورت آن عوض شده است. هرچند که صادرات آن به صورت قاچاق بیشتر به اقتصاد کشور و سرمایه ملی لطمه وارد می‌کرد، یارانه باعث افزایش بی‌منطق نقدینگی و تورم و حرکت پول به سمت جرایمی چون قاچاق می‌شود (شهری، ۱۳۸۰: ۱۰۴).

۶- انحصارگری

ورود برخی از کالاهای به کشور توسط شرکت‌هایی خاص یا وزارت‌خانه‌های دولتی به صورت انحصاری صورت می‌گیرد و واردات آن توسط اشخاص عادی ممنوع است، مانند دارو و برخی از ماشین‌آلات که خود می‌تواند زمینه قاچاق این کالاهای را فراهم نماید.

۱۵۲

۷- بوروکراسی اداری

وجود تشریفات دست و پاگیر برای صادرات و واردات کالا و طولانی بودن مراحل برای اخذ مجوز و ترخیص کالا و گاهی درخواست ضمانتنامه‌های سنگین برای صادرات و اعلام نظر ارگان‌های مختلف دولتی برای صدور مجوز همگی باعث می‌شود که حتی برخی از افراد که قبلًا مایل بودند از راه قانونی نسبت به تجارت کالا اقدام نمایند، برای فرار از این تشریفات دست و پاگیر و فرسایشی از یکطرف و رفتار نامناسب کارمندان یا مأموران ذیربسط از طرف دیگر به سمت قاچاق کالا سوق پیدا کنند.

۸- وضعیت اقتصادی و تجاری کشورهای همسایه

ایران در منطقه‌ای از جهان قرار گرفته است که همسایگان آن نیز از لحاظ اقتصادی و سیاسی عمدتاً با بحران‌های متعددی روبرو هستند و وضعیت بد اقتصادی آنها، که یا ناشی از جنگ‌های خانمان‌سوز است

(مانند عراق و افغانستان) یا تازه استقلال یافته هستند و برای تأمین کالا و خدمات در مضيقه به سر می‌برند (همان، ۶۳).

عوامل اقتصادی قاچاق کالا

نقش مسائل و موضوعات اقتصادی در کاهش قاچاق یا افزایش قاچاق غیرقابل انکار است. سیاست‌های بازارگانی نامطلوب عرضه محدود محصولات مورد نیاز، بیکاری، توسعه نیافتگی در بخش اقتصاد کشور، وضعیت نامطلوب نظام ارزی، پرداخت یارانه برای برخی کالاها و خدمات، سودآوری قاچاق، شدت در بوروکراسی اداری برای واردات و صادرات منظم و قانونی کالا، ناهمانگی سازمان‌های مسئول در امر واردات و صادرات و ... از جمله عوامل اقتصادی است که موجب گسترش قاچاق در کشور شده است.

۱- سیاست‌های بازارگانی

یکی از عوامل موثر در افزایش یا کاهش قاچاق کالا در یک کشور سیاست‌های بازارگانی آن کشور است. هرچه سیاست‌های اتخاذ شده درست و اصولی باشد از شیوع قاچاق در کشور می‌کاهد و برعکس، هرچه سیاست‌های اتخاذ شده بی‌هدف، سرگردان و یک‌جانبه باشد موجب شیوع و گستردگی قاچاق می‌شود. واردات کالا به کشور یا صادرات کالا نیازمند اخذ سیاست بازارگانی منسجم و صحیح است. در سیاست‌هایی که این منظور اخذ می‌شود. مهمترین عوامل در افزایش قاچاق کالا را باید موانع تعریفهای و غیرتعریفهایی به ویژه برای کالاهای مصرفی و لوکس، پیمان سپاری و تعیین نرخ دلار صادراتی از سوی دولت عنوان کرد (صانعی، ۱۳۵۵؛ ۶۷).

۲- اثرات سیاست‌های بازارگانی بر قاچاق کالاهای صادراتی

یکی از مهمترین دلایل خروج غیرقانونی کالاهای از کشور، تفاوت قیمت کالاهای خارجی در خارج کشور با قیمت آن در داخل کشور به دلیل حمایت‌های خاص دولت است. قیمت برخی از کالاهای همانند نفت، بنزین، گازوئیل، آرد، دارو، مواد غذایی و ...

به علت تعلق گرفتن یارانه به کالا در بازار داخلی ایران به مراتب قیمت کالا کمتر از کشورهای همسایه است و همین امر سبب می‌شود که قاچاق آنها توسط قاچاقچیان حرفه‌ای و حتی عادی انجام شود. بنابراین تعهدات یا پیمان ارزی بگونه‌ای موجب صدور غیرمجاز کالا که منطبق با تعریف قاچاق است، می‌شود. صادرات در یک کشور هرگاه موقول به سپردن تعهدات (پیمان ارزی) بوده و در عین حال صادرکننده موظف شده باشد صدرصد ارز حاصل از صادرات را به بانک مرکزی بفروشد مقدمات قاچاق را فراهم می‌سازد. الزام به ایفای تعهدات به این شکل، در بسیاری از موارد تشید قاچاق را به دنبال دارد.

تدایر پیشگیری جرم قاچاق در ایران

واکنشی که بعنوان سیاست جنایی تعبیر می‌شود به منظور کنترل بزهکاری که درخصوص قاچاق کالا اتخاذ می‌گردد به سه روش است: واکنش قانونی (تقنینی)، واکنش قضایی، واکنش مشارکتی (اسفندیاری، ۱۳۸۷: ۵۴).

۱- واکنش قانونی (تقنینی)

سیاست کیفری ایران با استفاده از هر سه روش اعمال می‌شود که درخصوص قاچاق کالا بصورت خاص باید یک سیاست جنائی دیگر به این سه دسته اضافه کرد و آن سیاست جنایی اداری می‌باشد و هر کدام نیز زیرمجموعه‌های دارند قانون ۹۲ اصلاحیه ۹۴ مجازات‌های سنگین دارد و قانون صلب است نظرات کارشناسی غیرمنطبق با اوضاع و احوال را غیرقانونی و غیرعادلانه موجب تطویل دادرسی می‌شود جرایم یقه آبی یعنی جرایم فقرا غیرمنطقی بودن تعرفه‌ها باعث قاچاق می‌شود قانون جدید مواد مخدر مجازات اعدام را محدود به جرایم مواد مخدر سازمان یافته و باندی و حرفه‌ای و مسلحانه و در نهایت مفسیدن فی‌الارض کرده است (ساکی، ۱۳۸۱: ۱۸).

واکنش در قانون نحوه اعمال تغیرات حکومتی

در قانون مجازات مرتکبین قاچاق در امر مبارزه با قاچاق کالا اولویت و تقدم با نظام قضایی بوده و قانونگذار ۱۵۴ سال‌های متمادی نظام قضایی واجد صلاحیت به رسیدگی به این پرونده‌ها را داشته است و تنها در مواردی استثنائی به مراجع اداری اختیاراتی داده شده بود و همچنین در قانون تعزیرات برای رسیدگی پرونده‌ها در دادگاه مهلت یک ماه قرار داده شده که با توجه به ازدحام پرونده در دادگاه انقلاب و نیز نیاز به رسیدگی سریع قاعده‌تا همه پرونده‌ها باید تا قبل از مهلت یک ماه رسیدگی گردد که این امری محال است لذا در عمل معهودی از پرونده‌ها که صاحبان آنها دارای قدرت بوده خارج از نوبت و در مهلتی یک ماهه رسیدگی و سایر پرونده‌ها که صاحبان آن قاچاقچیان خرده پا بوده به اداره تعزیرات فرستاده می‌شود که در آنجا قطعاً نمی‌توان از یک کارمند اداره تعزیرات توقع اجرای عدالت براساس اختیارات یک قاضی را خواستار شد (موذن جامی، ۱۳۸۴: ۶۹).

۲- واکنش قضایی

با اینکه پدیده قاچاق دارای ابعاد بسیار گسترده و حساسیت‌های فوق العاده و ریشه در حیطه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می‌باشد.

الف) سیاست کیفری قاچاق کالا در مراجع قضایی

همانگونه که رفتار و عملکرد یک انسان برآمده از اندیشه‌ها و باورهای وی می‌باشد، پدیده‌های اجتماعی نیز بسان یک کالبد زنده، از افکار آرا و نگرش‌های عناصر شکل دهنده خویش متاثر هستند و این نگرش و اندیشه‌ها هستند که حرکت اجتماعی را شکل می‌دهند بی‌شک درک این واقعیت باعث می‌شود مجموعه‌هایی که قصد اثرباری بر رفتارهای اجتماعی را دارند، تلاش مجدانه‌ای به تسلط و کنترل بسترها اندیشه‌ساز و باورآفرین بنماید. همین بسترها هستند که امکان تغییرات اجتماعی برنامه‌ریزی شده را فراهم و رفتارهای اجتماعی را شکل می‌دهند و مجموعه گسترهای شامل ابعاد رسانه‌ای، فرهنگی، تبلیغی، اعتقادی و ... هستند که هر یک کارکرد متفاوتی دارند.

وقتی ملاحظه می‌شود که دامنه موثرات بر قاچاق از مرزنشینانی که در دور افتاده‌ترین نقاط کشور ساکن بوده تا عالی‌ترین سطوح تصمیم‌گیری جامعه وسعت دارد، نشان از پیچیدگی این پدیده دانسته و به تبع آن، ممکن وجود مجموعه‌ای متنوع از اندیشه‌ها و باورهای موثر به قاچاق است. شاید پدیده قاچاق را بتوان از نادر مسائل اجتماعی دانست که از چنین وسعت موضوع و دامنه‌ای متغیرها و همچنین گستره عناصر دخیل در آن، برخوردار است (بنایی، ۱۳۸۸: ۸۴).

جالب آنکه با تمام این ویژگی‌ها، پدیده قاچاق یک موضوع جبهه‌ساز است. یعنی ماهیتاً یک موضوع اجتماعی خنثی به حساب نیامده و در مسیر تحولات خود، پدیده‌ای موافق و مخالف پرور است. به عبارتی، جمعی در پی حذف و کنترل پدیده قاچاق هستند و جمعی در پی توسعه و گسترش آن، جمعی از پدیده قاچاق منتفع می‌شوند و جمعی متضرر و این در حالی است که در هر دو سوی این جبهه، دارای اندیشه‌ها و بینش‌های مختلفی می‌باشند که به پدیده قاچاق اثربار است

ب) قابلیت رسیدگی از حیث تجدیدنظر خواهی آراء قاچاق کالا

آراء صادره درمورد پرونده‌های قاچاق کالا و ارز از طرف سازمان تعزیرات حکومتی قطعی است و راه‌های فو ق العاده تجدید نظر خواهی از این آراء قطعی نیز بسیار محدود و مانع از اجرای حکم صادره نمی‌شود.

ج) آئین دادرسی قاچاق کالا در مراجع تعزیرات حکومتی

مقام تقنینی سیاست جنایی در سال ۱۳۷۴، با تصویب قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز با دیدگاهی یکجانبه‌گرایانه و بخش‌نگری و به جای ریشه‌یابی برای رفع علت‌ها، صرفاً به مبارزه با معلول پرداخته و به جای پرداختن به جنبه‌های پیشگیرانه معضل قاچاق در صدد حذف پدیده قاچاق برآید لذا از طریق تشدید مجازات و سرکوب مرتکبین قاچاق در صدد حذف پدیده قاچاق برآید لذا با همین نگرش و به منظور سرعت بخشیدن به مراحل رسیدگی و تعیین تکلیف پرونده‌های مربوط با قاچاق کالا و با هدف

تراکم‌زدایی از دادگاه‌های دادگستری و همچنین پیشگیری از قاچاق کالا، از طریق ارتکاب عمومی با پیش‌بینی ضمانت اجراء‌های کیفری و آئین دادرسی سریع و استثنائی با تجدیدنظر اساسی در سازماندهی امر مبارزه با قاچاق کالا. صلاحیت انحصاری دستگاه عدالت کیفری در رسیدگی به پرونده‌های قاچاق کالا را به نفع نظام غیر قضایی شدیداً مورد تهدید و تضییع قرار داده و اولویت مبارزه با اینگونه جرائم را در اختیار مقامات اداری مسئول سیاست جنایی قرار داده و بطوریکه در پاره‌ای از موارد این صلاحیت بطور مطلق و در بعضی موارد به شکل مشروط از نظام قضایی سلب و متقابلاً به نظام اداری تفویض شده است و این یکی از سیستم‌های بدیع قانونگذاری در کشور ما است لذا به جهت اینکه شعب قاچاق تعزیرات بصورت تخصصی با این قبیل پرونده‌ها سرو کار دارند و عمدۀ پرونده‌های این شعب قاچاق کالا می‌باشد از این‌رو با قوانین و مقررات قاچاق کالا بیشتر آشنا و اشرافیت دارند و می‌توان گفت اصولاً در صدد روش و سیاست جنایی این مراجع به مراتب منطبق‌تر با قانون و سازمان شاکی می‌باشد و بعارتی ساده‌تر سیاست کیفری در شعب تعزیرات اصولاً اثبات قاچاق کالا است. ولی در این فرایند اصولاً چهار رویه یا بعارتی سیاست در حال حاضر درخصوص پرونده‌های جرائم گمرکی توسط مراجع قضایی اعمال می‌گردد (تقویی، ۱۳۸۵: ۹۷).

۵) رویه دستگاه قضایی در قبال جرائم قاچاق کالا

- سیاست نرم؛

۱۵۶ - سیاست تطویل؛

- سیاست قانون‌مداری؛

- سیاست صلب.

- سیاست نرم

کالاهای که بدليل عدم رعایت تشریفات خاص مشمول جرائم گمرکی است و مورد نیاز عامه مردم است در دید اذعان عمومی جرم نیست و اگر باشد حداقل یک خلاف خیلی سبک بر می‌شمارند قضات محترم در رسیدگی قضایی به تبعیت از این دیدگاه در اجرای قانون و اعمال مجازات این نوع جرائم و حتی اخذ وثیقه و تعقیب کیفری دیدگاه‌های نرم و سهل‌گیرانه‌ای در قبال این قبیل مجرمین دارد (شهری، پیشین: ۹۷). علی‌الخصوص در مورد مجرمینی که بدليل نیازهای معیشی و اقتصادی ناچار به این کار گشته‌اند و در این راستا بدنبال پیدا کردن روزنه‌ای در جهت عدم اثبات بزه قاچاق کالا هستند و در آراء صادره که مبنی بر برائت می‌باشد دلایلی از قبیل اینکه: کالا در مرز کشف نگردیده، یا در سوق مسلمین است و یا در بازار به وفور یافت می‌شود و یا کالاهای مکشوفه جزء کالاهای ممنوع شرعی و قانونی نمی‌باشد و یا مرتکب مالک کالا نمی‌باشد و وارد کننده نیست ... در جهت عدم اثبات جرم می‌باشند و یا نهایتاً بخاطر اینکه به حق دولت

زیانی وارد نگردد، حداکثر حکم برائت و استرداد کالا با اخذ حقوق و عوارض گمرکی صادر می‌نمایند (حتی اشرفی، ۱۳۸۶: ۵۶).

- سیاست تطویل

رویه دیگر در سیستم قضایی در قبال جرائم گمرکی که براساس نگرش سیاست نرم استوار است، سیاست تطویل است مطابق تبصره ۲ ماده ۴ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی در صورتیکه ظرف مدت ۳۰ روز در محاکم قضایی پرونده‌های قاچاق کالا منجر به عدم تکلیف قطعی نگردد سازمان شاکی می‌تواند درخواست نماید پرونده جهت رسیدگی به سازمان تعزیرات حکومتی ارسال گردد.

- سیاست قانونمداری

دسته دیگر از محاکم سیاست قانونمداری را اجرا می‌نمایند و میان متهم و سازمان شاکی با صبر و حوصله رسیدگی و بدنیال کشف واقعیت در چهارچوب قوانین موضوعه بر می‌آیند و بعبارتی میزان را حکم قرار می‌دهند و ذره‌ای درخصوص جرم قاچاق و یا اینکه سازمان شاکی یک ارگان دولتی است مسامحه نمی‌کنند و بدنیال احقاق حق و حقوق طرفین است و لذا نگاهی یک‌جانبه ندارد و آنچه حق و عدالت اقتضا می‌نماید حکم صادر می‌نماید (محمدی، ۱۳۸۷: ۹۷).

۱۵۷

- سیاست صلب

رویه دیگری که بعضاً در محاکم مشاهده می‌شود رویه صلب و سخت‌گیرانه‌ای است و یا بعبارتی فرآقانونی است که در این روش و رویه دادرس صرف‌نظر از اینکه رتبه قضایی دارد و تکلیفاً می‌باشد بدنیال کشف حقیقت و بررسی مستندات و استدلالات متهم و سازمان شاکی باشد صرفاً به ادعاهای سازمان شاکی بسته کرده و گزارشات و دفاعیات سازمان شاکی را موثق برتر از استدلالات و دفاعیات متهم بر می‌شمرد و کمتر در استدلالات و مستندات سازمان شاکی (گمرک) جستجو کرده و به دید شاکی خصوصی نگاهی ندارد و فقط صدور رای برائت منوط به اعلام انصراف گمرک می‌داند و حتی گاه‌ها در این رویه و دیدگاه در صدور حکم محکومیت بصورت سخت‌گیرانه‌تری متباور می‌گردد و درخصوص متهمین جرائمی شدیدتر از قانون اعمال می‌گردد (قاسمی، ۱۳۸۱: ۱۰۴). بطور مثال در جرم قاچاق اخذ وثیقه برای این قبیل جرائم اجباری است علی‌الخصوص اگر کالا ممنوع الورود باشد و لذا همانطوری که واضح است با اخذ وثیقه می‌باشد متهم آزاد گردد و اصولاً فلسفه وثیقه نیز به همین اساس است (در جهت سهولت دسترسی به متهم تا احرار اتهام طرح‌ریزی گردیده است) و بعضاً بعضی از دادرسان با وجود ارزش انک کالای مکشوفه ضمن اینکه وسیله حمل بعنوان وثیقه توقيف می‌گردد وثیقه ملکی نیز اخذ و قرار بازداشت متهم نیز صادر می‌شود و بدترین

وضعیت زمانی است که در رای صادره برای حامل علاوه بر اخذ جریمه و تعیین دو سال حبس حکم به ضبط وسیله حمل نیز صادر می‌نماید (شهری، پیشین: ۳۷).

۳- سیاست کیفری مشارکتی

سیاست کیفری توام با مشارکت مردم و به معنای شرکت دادن مردم در پیشگیری از بزهکاری و محاکمه و مجازات محاکومین کیفری بصورت مستقل یا همراه با نهادها و مراجع دولتی می‌باشد. همبستگی نهادهای مردمی و شهروندان با دولت در مورد ماهیت، رسالت و اهداف سیاست جنایی و مشارکت خودجوش یا سازمان یافته آنها در مراحل تدوین و اجرای آن، یعنی مشارکت در قانونگذاری و تعیین خط مشی‌های کلی در فرآیندهای قضایی و غیرقضایی و در اجرای محاکومیت (یعنی مشارکت در سرکوبی و مجازات با هدف بازدارندگی عام بزهکاری و پیشگیری خاص از تکرار جرم یعنی اصلاح بزهکار) و به ویژه مشارکت فعال در اتخاذ و اعمال اقدام‌های اجتماعی صرفاً پیشگیرانه از ارتکاب جرایم، بیانگر سیاست جنایی توام با مشارکت مردمی است (محمودی، ۱۳۸۲: ۹۱).

واکنش عملی در قبال آن دسته از افعال یا ترک افعال مغایر با ارزش‌های اساسی نظام اجتماعی و مهار پدیده بزهکاری و مبارزه با بزهکاری آن و سرکوبی آنها، سابقه‌ای به قدمت جوامع بشری دارد. بدین ترتیب هر جامعه بشری چه بصورت آگاهانه و چه ناآگاهانه دارای سیاست و برنامه خاص خود در زمینه کنترل بزهکاران از طریق سرکوبی محضور و یا همراه با اقدامات و تدبیر خاص پیشگیری از بزهکاری است. که قوای عمومی آن را دنبال می‌کند. بدیهی است کشور ما نیز از این امر مستثنی نبوده و سیاست جنایی ویژه‌ای را مشتمل بر جنبه‌های سرکوبگر و پیشگیرانه به منظور کنترل بزهکاری از جمله قاچاق کالا اتخاذ کرده است...» (نوری، ۱۳۸۲: ۹۷).^{۱۵۸}

تدابیر پیشگیری جرم قاچاق در آمریکا

اجرای قوانین ضد قاچاق اغلب یکی از جنبه‌های حائز اهمیت بسیار در زمینه کنترل قاچاق به شمار می‌آید. (نادلمن، ۱۹۹۳). مرکزیت اجرا اول از همه با استراتژی‌های ویژه‌ای مدنظر در زمینه عملیات‌های ضد قاچاق ارتباط دارد در موارد قاچاق، سازمان‌های اجرا کننده قانون معمولاً بر اطلاعات موجود در رابطه با شرایط گوناگون و یا عملیات‌های تبدیلی توجه می‌کنند. به این ترتیب اجرای قوانین ضد قاچاق ارتباط نزدیکی با تاکتیک‌ها و سیاست‌های موجود در این زمینه دارد. اهمیت اجرای قوانین ضد قاچاق با این حقیقت ارتباط دارد که دولت‌های ملی توجه زیادی به محافظت از منافع اقتصادی خود مبذول دارند. بدون روش‌های سیاسی کارآمد، قوانین ایالتی و دولتی در مقابل قاچاق به خوبی مطرح نمی‌شود. بنابراین اجرای قانون معمولاً

تأکید کمتری به تنبیه قاچاقچیان و تأکید بیشتری بر روش‌های جلوگیری از ضرر و زیان اقتصادی و مالی دارد (امیری، ۱۳۸۸: ۲۱۱).

در آمریکا، قاچاق بیشتر توسط خدمات گمرکی مدنظر قرار می‌گیرد که در سال ۱۷۸۹ ایجاد شده است. تلاش‌های بیشتر بر ضد انجام قاچاق توسط مأموران مرزی آمریکا بعنوان یک سازمان اجرایی فدرال صورت می‌پذیرد که تلاش می‌کنند تا فعالیت‌های غیرقانونی و فعالیت خارجی‌ها را با توجه به دیدگاه‌های جنایی کنترل کنند. به دلیل طبیعت درون حوزه قضایی خاص قاچاق، وظایف مرتبط با اجرای آشکار قانون، از اولین مواردی به حساب می‌آیند که باید به صورت بین‌المللی سازماندهی شوند. در انتهای قرن ۹ برای مثال، ناظران گمرکی آمریکا به اروپا مسافت نمودند تا در رابطه با حلقه‌های قاچاقچیان خارجی تحقیق کنند. از انتهای جنگ جهانی دوم تا روزگار کنونی، سازمان‌های پلیس آمریکا، مشارکت در فعالیت‌های پلیسی بین‌المللی را افزایش داده‌اند که شامل موضوعات مرتبط با قاچاق نیز می‌باشد. در سال ۱۹۷۹ سازمان خدمات گمرکی آمریکا هشت مأمور خارجی در سراسر دنیا بکار گمارد. یکی از جدیدترین پیشرفت‌های صورت گرفته در زمینه فعالیت‌های پلیسی ضد قاچاق افزایش مشارکت بین‌المللی و فعالیت‌های مشارکتی گوناگون در این زمینه می‌باشد. از میان سازمان‌های گوناگون که در زمینه کنترل بین‌المللی قاچاق فعالیت می‌کنند می‌توان به سازمان سیاست‌گذاری جنایی بین‌المللی اشاره نمود که آن را اینتر پل یا پلیس بین‌المللی می‌نامند که دیدگاه‌های مشارکتی و دوچانبه یا چندچانبه گوناگونی را در زمینه فعالیت‌های خود مدنظر قرار می‌دهند، شرایط کنونی و شرایطی که در آینده ایجاد می‌گردند:

در سال‌های اخیر توجهات بسیاری به قاچاق بعنوان یکی از رویکردهای عمدۀ جنایت و انحراف مبدول داشته شده است. قاچاق با تغییر شکل‌ها و تفاوت‌های عمدۀ‌ای مواجه شده و مخصوصاً از نقطه‌نظر تغییرات کیفی در زمینه کالاهایی که قاچاق می‌شوند این تغییرات به چشم می‌آیند. همچنین افزایش تنوع و تغییرات زیادی در زمینه محصولاتی که قاچاق می‌شوند مشاهده می‌شود. قاچاق همانند گذشته شامل جابجایی کالاهایی مانند قهوه، تنبایک و سلاح می‌باشد اما محصولات جدیدی نیز به این فهرست اضافه شده که از آن جمله می‌توان به عتیقه جات، مواد هسته‌ای، تجهیزات دارای تکنولوژی بالا، زباله‌های سمی، اشیاء و فیلم‌های مستهجن و حیوانات خارجی را نیز اضافه نمود. همراه با جابجایی مواد هسته‌ای، قاچاق انسان همانند مهاجران غیرقانونی و فاحشه‌ها نیز در سال‌های کنونی به صورت یکی از فعالیت‌های قاچاق بسیار مهم نمود پیدا کرده است (احمدی، ۱۳۸۱: ۶۹).

به این ترتیب بسیاری از ابعاد بین‌المللی گوناگون در سازمان‌های غیرقاچاق مدنظر قرار می‌گیرند و جنبه‌های گوناگون فرهنگی قاچاق نیز امروزه به چشم می‌آیند. به این ترتیب بازارهای اقتصادی خاصی در این زمینه

طرح هستند و قاچاق در کشورهای کمتر توسعه یافته در مقابل بخش‌های پیشرفته‌تر دنیا حائز اهمیت است و امروزه چنین پویایی بین‌المللی در سطح وسیع مشاهده می‌شود. این مورد با افزایش شرایط جهانی‌سازی ارتباط دارد و به این ترتیب ارتباطات پیچیده‌تری را بین کشورهای گوناگون از نقطه‌نظر اقتصادی، سیاسی و فرهنگی مطرح می‌کند و روندهای خاص مدرن‌سازی و توسعه جهانی سرمایه‌داری در آن به چشم می‌آید. به این ترتیب بیش از قبل توزیع غیر یکنواخت سرمایه در سطح دنیا و در برخی از کشورها صورت می‌پذیرد و وابستگی آنها را افزایش می‌دهد. چنین کشورهایی بعنوان مراکز قاچاق بین‌المللی شناخته می‌شوند در حالیکه کشورهای دیگر بعنوان مراکز حد واسطی به چشم می‌آیند که کانال‌هایی را برای کشورهای کمتر توسعه یافته ایجاد می‌کند و هنوز هم کشورهایی دیگر بعنوان کشورهایی شناخته می‌شوند که سود زیادی را از بازار قاچاق دنیا به جیب خود سازیز می‌سازند.

قوانين ملی و بین‌المللی کارایی زیادی در رفع مشکلات جهانی مرتبط با قاچاق ندارند. هنگامی که جوامع گوناگون افزایش حالت ترکیبی اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را ادامه می‌دهند مدل‌های مرسوم تنظیمات قانونی و اجرای قانون تعییر می‌کند و از آنجا که فعالیت‌های قاچاق از منافع فرصت‌های جدید برخودار می‌گردند در بازار جهانی متخصصان جرم‌شناس می‌توانند قاچاق را بعنوان یکی از مشکلات اجتماعی اصلی و حائز اهمیت در نظر بگیرند (آقازاده، ۱۳۸۵: ۲۳).

۱۶۰

نتیجه‌گیری

عوامل موثر در پیدایش جرم قاچاق، را می‌توان عواملی نظری تأثیر و تأثیر فشارهای فردی، مانند عدم انگیزه برای اشتغال، تنبی موقعيت بومی و محرومیت‌ها، عدم وجود مشاغل مرزی و کارت‌توگرافی منطقه‌ای و نیز عامل بسیار موثر فقر (که با گذشتن اش از حد موجبات ناتوانی فرد و انحطاط نسل را فراهم می‌آورد) و دیگر محرومیت‌های محیطی و فردی برشمرد. شایان ذکر است که بعضی عوامل متضاد نظری ثروت و فقر تحت شرایطی نقشی مشترک در بروز جرم قاچاق دارند ثروت در قاچاق هدف استکبار و سلطه‌جویی دارد حال آنکه فقر بستر مناسبی است برای سلطه‌جو، چرا که فقیر برای رفع محرومیت معیشتی خود و خانواده‌اش اقدام به حمل و نقل کالای قاچاق متعلق به غنی می‌نماید و عملاً از لحاظ مادی حکم ابزاری دارد. بنابراین این عامل ابزاری است مادی و تحت نفوذ فرد قاچاقچی که از بدبوختی و نگونبختی و درمانگری مالی و محرومیت مالی او استفاده می‌کند. بعلاوه مرزهای وسیع آبی و زمینی و نیز وجود جزایر متعدد طبیعی و همچواری با کشورهای متعدد و مساعد برای قاچاق و فقر منابع طبیعی و عدم امکان اشتغال ساکنین اینگونه نقاط کشور و همچنین بندرگاه‌ها و اسکله‌های غیرمجاز به وضوح باعث تشدید حجم ورود اجناس قاچاق می‌گردند. بشر در قلمرو مبارزه با جرم قاچاق و کنترل آن نظری سایر زمینه‌ها نیازمند اندیشیدن و کشف

راههای علمی و عملی مقابله با آن است از سوی دیگر تامین ابعاد مختلف امنیت از وظایف عمدۀ دولت است با توجه به اینکه سال‌هاست از مبارزه با قاچاق کالا در کشور می‌گذرد اما هنوز قاچاق کالا کmafی سابق بطور مستمر ادامه دارد.

چیزی که قطعاً مشخص است این است که برخورد سختگیرانه و مجازات‌های شدید نتوانسته جلوی قاچاق کالا را بگیرد کما اینکه اعدام‌های فراوان در مورد جرائم قاچاق مواد مخدر نیز نه تنها جلوی ورود مواد مخدر به کشور را نگرفت بلکه باعث قدرتمندتر شدن مافیای قاچاق و اتهام سازمان‌های حقوق بشری به جمهوری اسلامی ایران در رابطه با اعمال مجازات‌های سنگین گردیده است طبق قانون ۹۲ اصلاحیه ۹۴ مجازات‌های سنگین دارد و قانون صلب است نظرات کارشناسی غیرمنطبق با اوضاع و احوال و آراء غیرقانونی و غیرعادلانه موجب تطویل دادرسی می‌شود جرایم یقه آبی یعنی جرائم فقرای غیرمنطقی بودن تعرفه‌ها باعث قاچاق می‌شود. قانون جدید مواد مخدر مجازات اعدام را محدود به جرایم مواد مخدر سازمان یافته و باندی و حرفه‌ای و مسلح‌انه و در نهایت مفسیدن فی‌الارض کرده است. بنابراین در صورتی که در مورد قاچاق مواد مخدر این راه حل منجر به حل مسئله نگردیده است مسلماً در مورد قاچاق کالا نیز راه حل مسئله مجازات‌های سنگین نمی‌باشد بلکه برای ریشه کن شدن این جرم اقتصادی باید با تغییر سیاست جنایی و نهایتاً بطور اصولی علت وجودی جرم را از بین برد. علت وجودی پدیده قاچاق کسب درآمد برای مافیای قاچاق می‌باشد و به هر اندازه

۱۶۱ که برخورد با این مسئله شدیدتر شود تنها قاچاقچیان خرد پا از گردانه رقابت حذف می‌شوند. اما قاچاقچیان بزرگ و اصلی با تشکیلات قوی‌تر و با سود فراوان‌تر به حیات و کار خود ادامه می‌دهند، لذا پیشنهاد می‌شود که با بهره‌برداری از تجربه پیشینه تقنیونی، قوانین و آئین‌نامه‌ها بهینه تصویب و با اصلاح سیستم اجرایی و قضایی و آموزش افراد متعهد در جهت حذف و پاکسازی عوامل عمدۀ و به خصوص مافیای قاچاق قدم برداشت. اما به نظر می‌رسد اقدامات صورت گرفته تاکنون جزء صرف بیت‌المال نتیجه‌ای نداشته که از عوامل این مسئله عدم بررسی دقیق و علمی این پدیده و عدم استفاده از تجربیات و یافته‌های متخصصین می‌باشد.

فهرست منابع

- ۱- آفازاده، علیرضا (۱۳۸۵)، بررسی تحلیلی و کاربردی سیاست جنایی ایران در قبال قاچاق کالا، چ ۱، تهران: نشر میلاد نور.
- ۲- احمدی، عبدالله (۱۳۸۴)، دانشنامه حقوقی امور گمرکی، چ ۱، تهران: نشر میزان.
- ۳- اسفندیاری، مهدی (۱۳۸۷)، موانع اقتصاد، چ ۱، تهران: نشر دیدار.
- ۴- امیری، محمدعلی (۱۳۸۸)، قاچاق گمرکی و مقررات ناظر بر آن، چ ۱، تهران: نشر آموزشی و تحقیقات گمرک.
- ۵- بنایی، رضا (۱۳۸۸)، قانون امور گمرکی آئین نامه اجرایی آن، تهران: انتشارات شرکت نشر بازرگانی وابسته به سازمان پژوهش و مطالعات بازرگانی.
- ۶- تقوایی، مسعود (۱۳۸۵)، عدالت اشتغال امنیت اجتماعی، چ ۳، تهران: نشر فردوسی.
- ۷- حجتی اشرفی، غلامرضا (۱۳۸۶)، مجموعه قوانین کیفری، چ ۹، تهران: نشر گنج دانش.
- ۸- ساکی، محمدرضا (۱۳۸۱)، «نقدی بر لایحه مبارزه با قاچاق کالا از ریال به اوراق بهادر»، *فصلنامه دیدگاه‌های حقوقی*، ش ۳.
- ۹- سپهری، سید کریم (۱۳۸۱)، تحقیق پیرامون ابعاد اقتصادی، تهران: انتشارات امیری.
- ۱۰- شهری، غلامرضا (۱۳۸۰)، نظریات اداره حقوقی در زمینه مسائل کیفری، چ ۲، تهران: نشر سوره.
- ۱۱- صانعی، پرویز (۱۳۵۵)، حقوق جزای عمومی، چ ۲، چ ۴، تهران: نشر دانشگاه ملی ایران.
- ۱۲- علی‌آبادی، عبدالحسین (۱۳۶۸)، حقوق جنایی، چ ۲، چ ۱، تهران: نشر فردوسی.
- ۱۳- قاسمی، ناصر (۱۳۸۱)، اقدامات تأمینی و تربیتی، چ ۲، تهران: نشر میزان.
- ۱۴- محمدی، وحید (۱۳۸۷)، ضبط و مصادره اموال، چ ۳، تهران: نشر گنج دانش.
- ۱۵- محمودی، حسین (۳۸۲)، «امنیت»، *فصلنامه دانشکده پلیس جنایی*، ش ۳.
- ۱۶- موذن جامی، محمد هادی (۱۳۸۴)، «بررسی معضل قاچاق کالا و راهبردهای مبارزه با آن»، نشست ۹.
- ۱۷- نوری، حیدر (۱۳۸۲)، *تاریخچه ملل*، چ ۱، تهران: انتشارات کیان.